



Ryhmä: 1

FCI:n numero: 194
Hyväksytty: FCI 17.12.2015
Kennelliitto 7.6.2016

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

BERGAMASCO
(CANE DA PASTORE BERGAMASCO)
Alkuperämaa: Italia

1/6



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



KÄYTTÖTARKOITUS: Lammaslaumojen kuljettamiseen ja vartioimiseen käytettävä paimenkoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 1 lammaskoirat.

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Bergamasco on ikivanha lammaslaumojen vartija, jota esiintyy kaikkialla Italian Alpeilla ja niitä ympäröivillä alueilla. Rotu on erityisen runsaslukuinen Bergamon laaksoissa, missä lampaankasvatus on ollut hyvin yleistä. Koira on paimenen oleellisen tärkeä apulainen, kun lammaslaumoja siirretään vuodenaikojen mukaan Alpeilla ja Po-joen laaksossa sijaitsevilta laitumilta toisille. Kuuluisan taiteilijan maalaus 1500-luvulta todistaa rodun muinaisesta alkuperästä, ja ensimmäiset rodun edustajat merkittiin Italian rotukirjoihin vuonna 1891.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, hienostelematon, vahvarakenteinen mutta hyvin sopusuhtainen, kauttaaltaan runsaskarvainen. Yleiskuvaltaan ja mittasuhteiltaan tasapainoinen, neliömäinen koira, joka on kokoonsa nähden keskivahva.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Neliömäinen: rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on yhtä suuri kuin säkäkorkeus. Pään pituus on 40 % säkäkorkeudesta. Rintakehän syvyyden tulee olla 50 % säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Bergamascon tehtävänä on ohjata ja vartioida lammas- ja karjalaumaa, mihin sillä on erinomaiset edellytykset valppautensa, keskittymiskykynsä ja tasapainoisen rakenteensa ansiosta. Koiran oppivaisuus, päättäväisyys, maltillisuus ja sinnikkyys tekevät siitä monikäyttöisen ja erinomaisen vahdin sekä seuralaisen, joka kehittää läheisen suhteen isäntäänsä. Bergamasco ei koskaan saa olla vihainen eikä pelokas, joskin lievän varautuneisuuden voidaan katsoa olevan lammaskoirille tyypillistä.

PÄÄ: Kuono ja kallo ovat yhtä pitkät ja linjoiltaan yhdensuuntaiset. Pää on runkoon nähden sopusuhtainen ja runsaan karvan vuoksi se vaikuttaa suurelta. Pään nahka ei saa olla paksua, se on tiiviisti pinnanmyötäistä eikä muodosta ryppyjä.

Kallo: Keskikokoinen ja päältä melko litteä, kuonon ja kallon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset. Kallon leveys on alle puolet koko pään pituudesta. Otsaluut ovat hyvin kehittyneet, pitkät ja leveät, ja kulmakaaret selvästi erottuvat. Otsauurre on havaittavissa, niskakyyhmy selväpiirteinen ja selvästi erottuva.

Otsapenger: Loiva, silti selvästi erottuva.

Kirsu: Kuononselän tasalla ja yläosastaan pyöristynyt, kostea ja kookas, väriltään musta. Suuret avarat sieraimet. Sivusta katsottuna kirsu ei saa vaikuttaa ulkonevalta.

Kuono: Yhtä pitkä kuin kallo-osa. Kapenee tasaisesti kirsua kohti, kuonon sivut ovat hieman kapenevat, kuitenkin niin että kuono vaikuttaa tylpältä. Kuonon puolivälistä mitattu leveys on suunnilleen puolet kuononpituudesta, syvyys vähintään puolet kuonon pituudesta. Kuononselkä on sivulta katsottuna suora. Kuonon alalinjan muodostaa alaleuka eikä huuli, joten huulitasku ei ole havaittavissa. Suupieli on silmän ulkokulman kautta vedetyllä pystysuoralla linjalla. Leuan alalinja on lähes suora.

Huulet: Ohuet, eivät korostuneet; kirsun alapuoella huulet muodostavat avoimen kaaren, jolloin hampaat juuri ja juuri peittyvät. Huulten reunat ovat hyvin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat: Leuat ovat hyvin kehittyneet, alaleuka on leveä. Hampaat ovat valkoiset, täysilukuiset ja hyvin kehittyneet. Etuhampaat ovat tasaisessa rivissä. Leikkaava purenta.

Posket: Eivät kovin korostuneet.

Silmät: Melko suuret, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat. Väri on karvapeitteen väristä riippuen erisävyinen pähkinänruskea. Katse suuntautuu suoraan eteenpäin ja ilme on pehmeä, rauhallinen ja tarkkaavainen. Silmäaukko on hieman soikea ja vain hieman viisto. Silmäluomet ovat tiiviit ja mustapigmenttiset. Silmäripset ovat erityisen pitkät ja estävät ”otsatukkaa” putoamasta silmille.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet, 2/3 korvalehdestä riippuu alaspäin. Kun koira on tarkkaavainen, sen korvat nousevat hieman tyvestä. Korvat ovat kolmionmuotoiset ja kärjestään hieman pyöristyneet, pituudeltaan 11–13 cm ja leveydeltään 6,5–8 cm. Korvan tyvi on leveä, takareuna on pään ja niskan liittymäkohdassa ja etureuna ulottuu kallon puoliväliin.

KAULA: Kaula on hieman päätä lyhyempi ja niskalinjaltaan hieman kaartuva. Nahka on tiivis, ilman löysää kaulanahkaa, ja kaulan karvapeitteen tulee olla tuuheaa.

RUNKO

Ylälinja: Suora.

Säkä: Korkea ja pitkä, selvästi erottuva.

Selkä: Vaakasuora, lihaksikas ja leveä.

Lanne: Hieman kaartuva, yhdistää selän sulavasti lantioon. Lanne on selvästi lyhyempi kuin selkä (mitattuna lanteesta säkään) ja lähes yhtä leveä kuin pitkäkin. Koko lanteen alueen lihaksisto on hyvin kehittynyt.

Lantio: Leveä, vahva, lihaksikas ja noin 30° kulmassa vaakatasoon nähden.

Rintakehä: Leveä ja syvä, kyynärpäiden tasolle ulottuva.

Alalinja ja vatsa: Vatsalinja on vain hieman kohoava, vyötärö vain hieman erottuva.

HÄNTÄ: Lantion taaimpaan kolmannekseen kiinnittynyt, tyvestä paksu ja vahva, kapenee kärkeä kohti. Hännän karva on laineikasta ja muistuttaa vuohen karvaa. Koiran seistessä häntä voi ulottua kintereeseen, mutta sen tulisi mieluiten olla lyhyempi. Levossa häntä riippuu sapelinmuotoisella kaarella, viimeinen kolmannes kaartuu hieman; liikkeessä häntä heiluu sivuttain lipun tavoin.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Edestä ja sivusta katsottuna eturaajat ovat suorat ja koiran kokoon nähden sopusuhtaiset.

Lavat: Vahvat, voimakkaat, pitkät ja viistot. Hyvin kehittyneet lihakset.

Olkavarret: Lihaksikkaat, vahvaluiset ja hyvin kulmautuneet. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on 105–125°.

Kyynärpäät: Yhdensuuntaiset rungon keskiviivan kanssa. Kyynärpään tulee sijaita lavan kärjen kautta vedetyllä kuvitellulla pystysuoralla linjalla. Olkavarren ja kyynärvarren välinen kulma on 150–155°. Kyynärpäiden alapuolella karvapeitteen tulee olla runsasta, pitkää, tiheää ja sillä on taipumus muodostaa nyörejä.

Kyynärvarret: Pystysuorat ja vähintään olkavarsien mittaiset. Lihakset ja luut ovat hyvin kehittyneet.

Ranteet: Joustavat ja kuivat. Herneluu on selvästi erottuva. Ranne jatkaa kyynärvarren pystysuoraa linjaa.

Välikämmenet: Kuivat, joustavat, edestä katsottuna samalla pystysuoralla linjalla kyynärvarren kanssa ja sivulta katsottuna hieman viistot.

Etukäpälät: Muodoltaan soikeat. Varpaat ovat tiiviit ja kaarevat, päkiät lujat ja tummat. Kynnet ovat vahvat, kaarevat, tummat ja hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Koiran kokoon nähden sopusuhtaiset, takaa katsottuna pystysuorat.

Reidet: Pitkät, leveät, lihaksikkaat ja sivulta katsottuna takaosastaan hieman kaarevat. Lantion ja reiden välinen kulmaus on 100–105°.

Polvet: Takaa katsottuna täysin yhdensuuntaiset muun raajan kanssa, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Sääret: Voimakaslustoiset ja kuivalihaksiset. Lihasten uurteet ovat selvästi erottuvat. Viistous vaakatasoon nähden noin 55°.

Kintereet: Sivulta katsottuna erittäin leveät ja hyvin kulmautuneet.

Väljalat: Leveät ja pystysuorat.

Takakäpälät: Muodoltaan soikeat. Varpaat ovat tiiviit ja kaarevat, päkiät lujat ja tummat. Kynnet ovat vahvat, kaarevat, tummat ja hyvin pigmentoituneet.

LIIKKEET: Askel on vapaa ja pitkä. Mieluisin liikuntamuoto on melko pitkäaskelinen, kestävä ravi. Rakenteensa vuoksi koira siirtyy helposti tavalliseen laukaan, jota se pystyy ylläpitämään melko pitkän ajan.

NAHKA: Kauttaaltaan tiiviisti pinnanmyötäinen ja ohut, etenkin korvissa ja eturaajoissa. Ei löysää kaulanahkaa eikä ryppyjä päässä. Limakalvot ja silmäluomet ovat mustat.

KARVAPEITE

Karva: Hyvin runsasta ja pitkää, erilaista koiran eri osissa. Rungon etuosassa karva on karheaa (kuten vuohenkarva) ja laineikasta. Rintakehän puolivälistä taaksepäin karva on villamaista ja muodostaa leveitä, vaihtelevan pituisia nauhoja ja laattoja, joiden pituuteen vaikuttaa koiran ikä. Villava karva ei irtoa, peittää pohjavillan, joka on varsin pitkää ja pehmeää ja muodostaa hyvin suojaavia, huopaantuneita laattoja. Laatat alkavat selältä muodostaen jakauksen ja laskeutuvat kylkiä pitkin. Päässä karva on pehmeämpää ja laskeutuu naamalle. Korvissa karva on hieman laineikasta ja pehmeää, ja muodostaa teräväkärkiset hapsut. Raajoissa karvan tulee olla kauttaaltaan tasaisesti jakautunut, eturaajoissa se muodostaa pehmeitä nyörejä ja takaraajoissa huopaantuneita laattoja. Pentukarva on pehmeää ja alkaa huopaantua 12–15 kk iässä. Huopanyörien pituus riippuu koiran iästä, joten nuorelle koiralle ei saa lukea viaksi, jos sen karva ei ole vielä kasvanut pituutta. Vanhemmilla koirilla ei saa olla niin paksu ja pitkä karvapeite, että se haittaa koiran normaalia liikkumista ja hyvinvointia. Karvapeitettä on huollettava ja se on pidettävä puhtaana; huopaantuneita laattoja pitäisi välttää parrassa, kuonossa ja korvissa.

Väri: Yksivärinen harmaa tai harmaaläiskikäs, jossa sävyt vaihtelevat vaaleanharmaasta tummempaan harmaaseen ja jopa mustaan. Edellä mainituissa väreissä häivähdyks isabellan ja kellanruskean sävyä on sallittu. Yksivärinen musta karvapeite sallitaan, mikäli mustan sävy on himmeä matta.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 60 cm, nartuilla 56 cm, $\pm$ 2 cm poikkeama sallitaan molemmille sukupuolille.

Paino: Urokset 32–38 kg, nartut 26–32 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Epäselyvä sukupuolileima

VAKAVAT VIRHEET:

- Erisuuntaiset pään linjat.
- Osittainen pigmentinpuute kirsussa.

- Silmät: sinistä väriä yhdessä tai molemmissa silmissä; ulkonevat tai syvällä sijaitsevat silmät; soikeat tai vinot silmät.
- Yhdenkin hampaan puuttuminen (lukuun ottamatta P1 ja M3 -hampaita).
- Liian korkealle tai matalalle kiinnittynyt häntä; hännän asento liian korkealla selän päällä tai häntä ”koipien välissä”.
- Karvapeite, jossa ei eroa villavan ja karheen vuohenkarvan välillä; kauttaaltaan pehmeä karvapeite; lyhyt karva eturaajoissa ja kuonossa; niukka hännän karvoitus; niin paksu ja pitkä karva että se haittaa koiran toimintaa.
- Muu kuin rotumääritelmässä kuvattu väritys.
- Jatkuva peitsaus.
- Annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Epätyypillisuus.
- Epäsuhtainen pää (liian suuri tai pieni).
- Täydellinen pigmentinpuute kirsussa, silmäluomissa tai huulissa.
- Selvästi kyömy tai kovera kuononselkä.
- Herasilmä, karsastus, luonnottoman pienet silmät (mikroftalmia).
- Ala- tai yläpurenta.
- Hännättömyys, töpöhäntä tai selän päälle kiertyvä häntä.
- Valkoista väriä yli 1/5 koko karvapeitteestä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.